

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3

Fylke: Austfold

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Onsøy

Emne: Brynøt.

Bygdelag:

Oppskr. av: Svin Molang

Gard: Kolberg

(adresse): Norsk Folkemuseum

G.nr.

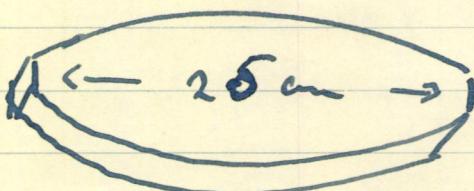
Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Nils Olsen, Kolberg, Fødd 1868, Bonde.

SVAR
Det ein brukte å "bryne" "jaen"
med heitte "senne". "Senne"

Den var
ditt støkk.
Sjølv bruk
kun to støkk,

for det tok litt beha når det
ikkje var så breitt.

Til kniv, idss og høgjern bruk
dei "bryne". Det var synse slags
an dei. Nårde kalla dei "Trondhjems-
bryner". Dei var 20-25 cm. Andre
var korte. Det var naturstein.

Ikkje høg & mannet hein.

2. Naturstein. Synne kjøpte dei
hja jernhandlarar i Trondhjem.
Ikkje brynestein men i bygda.

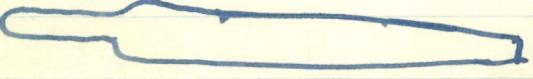
3. Skipte ikkje "jaen" før på
skistuin. Dei skipte den opp
med å synne med senna.

Skipte øksar og snittet nedstup
på rotnande skistuin. Det
var ikkje skistuin på kvar gard
i den tid.

- 21
4. Har ikke hørt om tynning.
 5. Ikke stor stin til skraping som låg
 i nr. Hadde ein smikkar han som
 hadde ei vanleg semme som låg
 på jett med i ut plankeskållet
 og låg fast. Første hovudjuna
 og noko av høggen na på
 dei. Skipte av og til på
 skrapestinen når gerna

hadde
 fått halde
 og dessutan
 vant dei litt
 sjøllet i segom
 når dei drogut
 på den røysa stinen. Hadde sjølvt
 si stik og så som han laa seg
 sjølvt til å bruke smikken jenav
 ned). Det var bare smikkene som
 hadde dei.

6. Skipte aldri jaen då han var
 likn. Bror til kone han ikke skipt
 jaen i det heile taket. Skraping kom
 i bruk i 1890-åra.
 7. Brukte bare "semme" og "sandstikk"
 på jaen. Sandstikk var ein sikk
 ca 40 cm lang og hadde håndtak
 omtrent slik.

smikka hadde ein "sul" eller
 knivsodd. Knuste ei gamal semme
 med ein hammer så den vant
 til sond. Hadde jett på semma
 og smirkte inn sanden med den.

2 8. Føtth Sjølv har han skipt med
"ørvet" på. Som Ørvet-kigge
over sine skuldra og "sliper mot"
Mange plan gjorde det. På hovden in
sliper dei "med øggen". Sliper gjen
på båe sidene.

9. Sett på sitt nikk eller ei tre.
Lu eim John over ørvet.
Bruka ò ta øggen til seg fram
gongen. Det var t si blå vann i
øggen etter sandstikka. Skulle
vrysse så knye at den blå vanna
gjekk ut. Møtte nikk slikk at det
kom kigge på den blå vanna, i
sol var det vondt å sjå den.

Sækk ^{V.} album
i sida og
heldt i
gjen. Sjånn
stod ikke
rett opp
men på stå
framst. NB.

Dette er litt
for kjekt på trukkinga.
"Fangørvet" vrysse

dei slikk som på trukkinga. Men
Fangørvet kunne dei mindre
her. Her har dei sit stuttare
"ørv".

Sandstikka stod inn og "strøkk"
Det var sitt par "smygstolar"
på ørvet som inn stakk
sandstikka inn.

Senna låg i ei brygge ned vatten
og den hadde dei ute ned på
åkeren når dei "meia". Slåmorkinen
kom da han var tilkøn. Hadde
senna med i nætta og så.

10. Hadde ikke "bryne" med seg.
Brynte øystast knatt mål.

. Var knatt vondt
å nijane måte
ein bryne jant
med senna.

- . Jukje knatt.
13. Han vatt på senna.
Brynene spykta dei på elle dyppa
i vatten. Jukje olje på brynen.
14. Jukje sevleg ord.
15. Jukje brukt til mat.
18.

1067

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING